

רצ

תל אביב
 תל אביב

עמון 7.0N (15)
 חברת-יזמים
 3.2.78

1- אזהרה לענינים?

* היחה אסיפה- ומספר שיא של יבניקים הגיע (118)!!

כנראה רצו לברר מה זה אסיפה.

* ועדה תרבוה בוסלה פועלה!!

* אנחנו מברכים את ראשוני הי"בניקים - אבישי ואיילה שגמרו את עבודה הגמר- כל הכבוד!

(בהמשך יש כחבה של אבישי בנושא)

* ארגנו כבר שני ערבים, כנראה שזה בגלל שניר עזב את הועדה, כל הכבוד לו. - אורגנו בינתיים

ערב-גבינות (האחים מרכס-היו נפלאים-ככה העכברים מחחנה אגד בראש-פינה מוסרים!)

וגם מסיבת סדיזם חופשי-ס"ו בשבט. יזעיקר שאיצק בנדר היה מבסוט-(סדומזוכיזם)

* כל הכבוד לאמריקאות-שלחו לנו דולרים מזוייפים-M.N.M- זה היה נפלא!

* עוד לא הוחלט מה יהיה בקשר לבדמינסון ורקודי-עם - כנראה שאחד הרקדנים חטף כדור-בדמינסון-

בעיין (נשאר אצלו כמה נוצות). הוחלט ששנה ה יארו: בדמינסון ביום ד' וריקודי עם ביום ה'.

* מחר(שבת) יהיה גיוס בפרדס, זה עדיין לא בטוח וחבוא הודעה.

להתראות!!

כחבה לעלון מי על זאת חשב?

איזה משוגע שנפל על הגב

ממתי חברה ילדים מוציאה עלון

זה דבר מיושן שנראה כמו חלום,

עופרית "הקסנים" צורחים וזורקים כסאות

חרמון מרגישים על הגובה כמן בחרמון (חושבים את עצמם)

וירדן אדישים עד שיוצאים מכילים

רק זה לא יכול להיות

זועקות המטפלות: "כזו מהומה, כזה בלגן!"

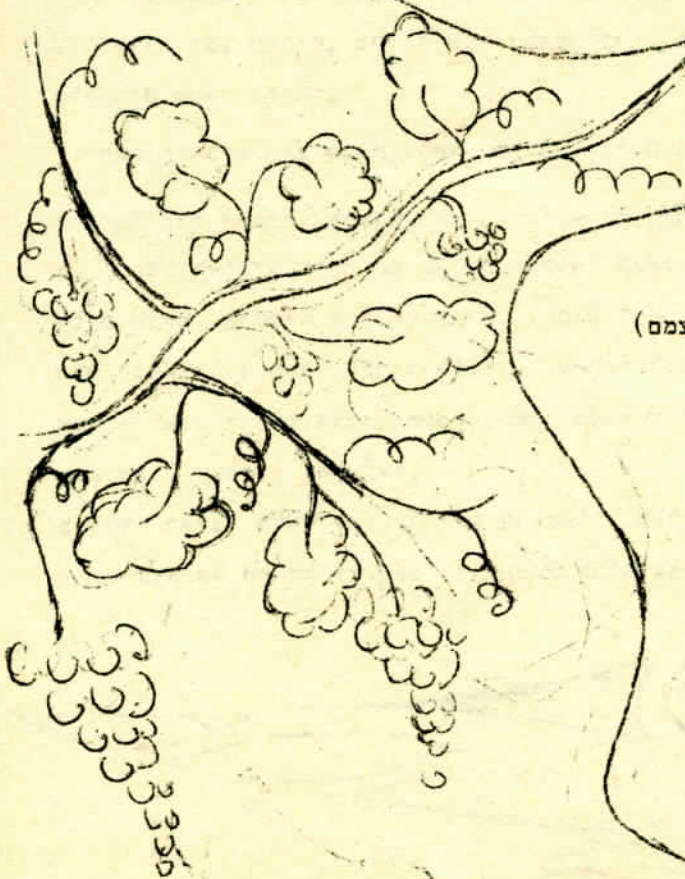
הכסאות נהפכו לנדנדות בעלות 3 רגלים

ובמקרה טוב יש כבר שני רגלים,

אז שוב נסתכל ונאמר בחמיהה:

הכותב לעלון-הוא סתם משוגע

(זה צריך להיות רמד)

מי מפחד

מלשכת גיוס ?

ב 8.30 הגענו לטבריה. בעזרת הסברים של בני המקום, הגענו ללשכת הגיוס-מקום נדח, הנראה כמו בים יפה ושלוו (כשעשבי בר מיפס אותו) מימי הרח.

עשינו סיבוב של 300 מעלות והגענו לפתח. נכנסנו לבית- קטן בגודלו על קומה כלו לא נראה- כפי שתארנו לעצמנו. ירדנו לקומהתחתונה שם הגשנו את סופסי התייצבות וישבנו לחכות, עם עוד איזה 20 בנות (היה מזל ולא היו הרבה חברה). הכניסו אותנו לאחר כמה זמן את מרגליה ודניה יחד ואח תמר לחוד לחדרון שבו שאל אותנו חייל אחד שאלות על המשפחה, כמה יחס במשפחה האם שני ההורים גרים במשק, איפה ההורים נלדו וכו". הוא גם שאל באיזה בית-ספר -

אנו לומדות ובאיזה מגמה. הכי נחמד היה כששאל אותנו אם אנו יודעות אנגלית ברמה של בית-ספר, או מעל לזה. ענינו לו שהדבור אולי ברמה קצת יותר גבוהה והכתיבה וקריאה באותה רמה של בית-ספר. הוא הסביר לנו שמשום שידע ייכפר הנשיא זה קבוץ אנגלי שאל את השאלה הזו.

אח"כ הלכנו לבדיקה ראוח שנמשכת לא יותר מדקה. ועלינו למעלה לבדיקה דם ושחן .

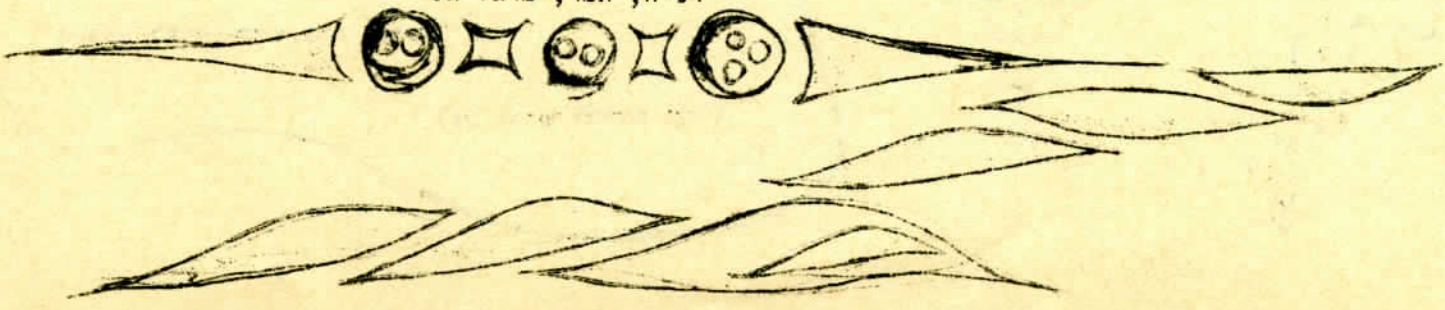
אחרי זה נכנסנו (כל אחת לחוד) לחדר בו שואלים אותך על המצב הגופני, (בהווה ובעבר). על בעיות גב, שברים, מחלות מסוימות וכו". בחדר זה גם מבצעים בדיקה עיניים ושמיעה, ולוקחים משקל וגובה.

משם יורדים שוב למטה ויחד עם יתר הבנות נכנסים לחדר שנראה כמו כיחה ושם עושים - את הבדיקות הפסיכוסכניות- מאד משעשע, רק שההסברים נעשים בצורה מאוד איטית, וזה מעצבן. ו... זהו. מקבלים חזרה את תעודת הדהות (שנחנו בחדר הראשון שהיינובו) פלוס צו התייצבות לפעם שניה. אומרים שלום הולכים, לשחות קפה עוגה והביחה...

היה לנו מזל וגמרנו כבר ב-11.15. שכחתי לספר שלידנו בספסל ישבו כמה בנות ואחת מהן- אמרה: "אני יודעת שאני משקרת כיאני מצהירה שאני דחיה אבל לא אכפת לי". -נו טוב, רק חס ושלום שלא חהיה אצלינו אחת כזו.

בקיצור רצינו לספר לכם על יום התייצבות שכלל אינו מפחיד כפי שמצפים, שהוא יהיה. אז אנא אל תפחדו זה כמו יום חופש מבית-ספר.

דניה, תמר, מרגליה.

נצחונם

העבודה שאתה אני צריך להגיש בעוד יומיים, ושכדי לגמור אותה אני צריך עוד חדשים. היא עבודה שהשם שלה הוא משהו כמו "הערבי ביצירותיו של עמוך עוז".

(אני עדין לא מביין למה אני יושב וכותב מאמר חננרישי לעלוך חננרישי עוד יותר, - בו בזמן שאני חייב להקדיש כל שניה לעבודת-גמר החננרישי שלי. האם זה בגלל אורנה??)

עד שהגעתי לעבודה זה לקח לי הרבה זמן. ממש שיקשקחי כל פעם שמישהוא היה מזכיר את הנושא הזה, (לרוב זה היה אני...) ולא ידעתי איך להתייחס ואיך לגשת לעבודה - גמר.

היו לי ועוד יש לי סיוטים איומים על "עבודה גמר", אני הוטב שהייתי צריך לבחור בנושא של: "חלומות וסיוטים על עבודה גמר אצל נער בגיל ההתבגרות העומד לפני כתיבת והגשת עבודה גמר". או משהו כזה, אבל זה וחר מרשים למרב או אילה.

אני לא אמן או פסיכולוג, אני אדם פרקטי, אני עוסק אך ורק בתחלום, החלום אני רוצה!

ובכן, ידעתי שאני צריך לבחור נושא שיעניין אותי, ורציתי לבחור נושא שיחן לי הרבה -

בעצם החקירה עליו ומסביבו ובעצם כתיבתו. היו לי המון נושאים בראש שעונים על הדרישות

הנ"ל והסתובבתי איתם חדשים ארוכים בלי לדעת איזה מהם לבחור. נדמה לי שחשבתי על כל נושא אפשרי ועשיתי כל מאמץ בשביל לברר ולסנן אותם, ולהפיל את הפחות מעניינים - אך נכשלתי בכך.

הודות לנידנודים הבלתי פוסקים של כל הסוביבים אחי, ובמיוחד של שאול היועץ הזכור

לטובה (הנצב"ה), הצלחתי להחליט שעלי לשנס מותני ועפרוני זאת אומרת לשלוף את אחד מהנושאים, לפגוש מדריך - רוץ החחיל לעבוד.

בדי-עמל החחילי לברר ולחשוב על נושא הקשור בציונות, לא ידעתי מה ואיזה, אבל התעניינתי בזה

ורציתי לקבל כמה חשובות מספקות על השאלות הגדולות שלי (למה אנשים באו? האם הם ניצלו את העלבים? ועוד וכו' וכדומה).

לא יודע למה ואיך, אבל העבודה היי שזמן מה לאחר מכן נפגשתי עם אדם אחר (אריק א.)

ודברנו על בעיה אחרת שהציקה לי ושרציתי לעבוד עליה ולדעת עליה - הפער החברתי החדתי

החחילי לחשוב ולדבר על עבודה בחצור, ומשום מה זה לא הלך (אולי בגלל שנזכרתי

בימים הטובים בהם נהגתי לכחח רגלי לעיירה נידחת זו ולעסוח כל מאמץ אפשרי על מנת להקנות

קצת דעה לבחור בן 16 שלמד בכיתה ו'. לא הצלחתי.)

וכך עברתי מנושא לנושא. חשבתי על ערבים - דרך מחקר על טיבא (דבנראה נפל אתרי שהתחלתי

לעבוד עם שני בני-משק טובא אצל מקס ח. במפעל.), ואז "פילוסופיה יהודית" (שימו לב לקשר)

שנמחק מהר'שימה אחרי שגיליתי שאני לא יכול להבין את הערך "פילוסופיה יהודית".

באינקלופדיה.

... פסק ...

חניניה וישיבים ב'ע'מ

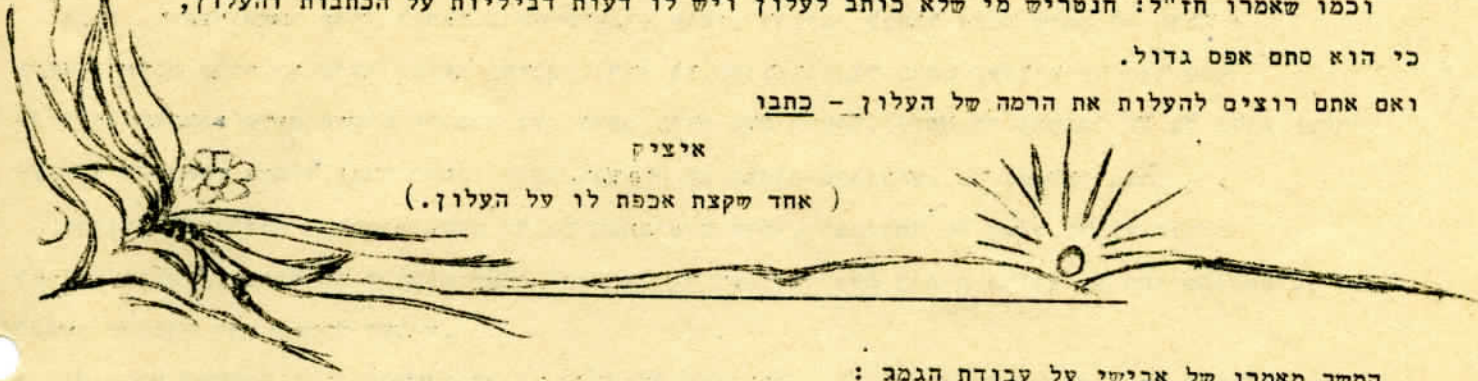
כתבה זו נכתבה אחרי ששמעתי דעות של כמה חברה על העלון. אני לא יודע למה-לא מזנה איזו כתבה תהיה בעלון תמיד יהיה משהו שיגיד שהיא סתם דיבילית ושרמת העלון מחקרבת לאפס, (או סיגוס) אבל לא פלנס. כן, לפני כמה שבועות כתבתי לעלון על כנס קליה, ובאו נודנקים ואמרו לי שאני מנסה לחקות את "כל סוסה" אבל זה לא נכון, כי ככה אני מדבר וככה אני גם כותב. לפני שבועיים כתבתי עוד כתבה בלי לחתום ואמרו לי שמי שכתב הוא באמת אפס כי זה סתם - ביזבוז דיו ודף.

אז למי שיש בעיות בקשר לכתבות בעלון, ושכול עוד הוא לא כותב הוא יכול ליקפוץ לי. ושלא יבלבל את המוח, כל עוד הוא לא כותב לעלון, ואם הוא יכתוב ויראה דוגמא מה זה כתבה-אבין אותו אבל אם הוא לא יכתוב כמו שאני ישיתי עד עכשיו, אבל יתלונן-אני לא אויס עליו וכמו שאמרו חז"ל: חנטריש מי שלא כותב לעלון ויש לו דעות דיביליות על הכתבות והעלון, כי הוא סתם אפס גדול.

ואם אתם רוצים להעלות את הרמה של העלון - כתבו

איציץ

(אחד שקצת אכפת לו על העלון.)

המשך מאמרו של אבישי על עבודת הגמג :

ודרך הנושא "סיפורים רוסים" שמאוד מעניין אותי, אבל נפל מהר אחרי שגיליתי כמה תגליות: א. הספרים שלהם מאוד ארוכים לפחות 800 עמ' כל כרך. ב. אני רק שמעתי על אחד מהם. ג. לא קראתי אף דבר משלהם!!

אני חושב שעברתי עוד כמה נושאים, אבל בתקופה זו הייתי עסוק יותר במילוי רשימות "מה עלי להביא מאנגליה" כך שאני לא זוכר מה הם היו. שבוע לפני שיצאנו לחו"ל החלטתי על נושא מקורי ומעניין, והכי חשוב-ידעתי שזה האחרון ואין לי אפשרות וסיבה לרדת ממנו (כמו שחשבתי על כל נושא לפני כן...) וזה היה הנושא הקרוב לליבי- ספריו של עמוס עוז. ואכן כבר באותה תקופה ידעתי את כל כתביו בעל-פה, וידעתי שזה צריך למשוך אותי עד הסוף.

אני חייב לומר שבמעט צדקתי. הנושא עניין אותי כמעט עד הסוף, אבל, לצערי, הסוף הולך ומתארך, והנושא כבר לא מעניין אותי, הרבה זמן. אבל אני חייב לגמור אותו, ואכן זאת אעשה. אז אנא אל תבקשו ממני לכתוב לעלון. אני עסוק (אורנה).

אבישי פ.

אלף - בית של אינסטלטורים

א. אינסטלטור-בן אדם דפוק שחי ב... ראה באות ח

ב. ברז, אסף עדיין לא יודע להקן אותו, וגירא, כבר התייאש ממנו, מאוסף הפסלות זעברו עליהם יחד (על גירא והברז).

בית שמוש/ביוג-המקום בו נכנס כל ההפרשות הגוף, חיחולים תחתונים, ונדבק על זרועותינו הרקובות לאחר שנסתם.

ג. גועל נפש - זה מה שאנו אומרים שאנו פותחים את הכיוב.

ד. 1. דוד-בוילר, כמו בשיר המפורסם על דודינקה והדוד בוילר במקצב התחצ'וקה צ'קה חם (אין קשר לצ'וק צ'וק חמיר).

2. דליפת הברז. נשמעת בראשנו המחוסכל כל ימות השנה.

ה. הופ!! קפצנו לאות ו

ו. וושר (בלעז-אטם) נחקע בכל ברז ומחלף כל חדשיים.

ז. זה מה שאנו חושבים על העבודה!!

ח. מה זה: סמיך ונוזלי (לפעמים גבשושי) בגוונים של כהלחל ורוד ירוק צהוב, רקע:חום אטרקטי ריח: מלבב של צחנה, טעמים, זה לא המרק בארוחת צהריים כל יום, זה מה שצריך להופיע באות ח.

ט. ספלון (להבדיל מטלפון!) - טרט לבן לאטום חיבורים בין צינורות, דבר שיכול לסמסם אותך ביום עבודה שלם, ומי שלא התנסה בזה- כדאי שיהרחק.

י. יוסף חצור- מופיע תמיד עם רשימה חדשה של עבודות גדולות, בדיוק כשגמרת את מיכסת העבודה היומית!!

כ. כל הדרכים מובילות לאינסטלציה וכל הכיוב זורם לעורקינו

ל. לכלוך, חלאה ושאר ירקות- מנה חלקו של האינסטלור.

מ. מזל- מילה זו אינה מוכרת במילומנו, ולכן עבור במהרה לאות הבאה.

נ. נודניקים- אלו הלקוחות שלנו!!

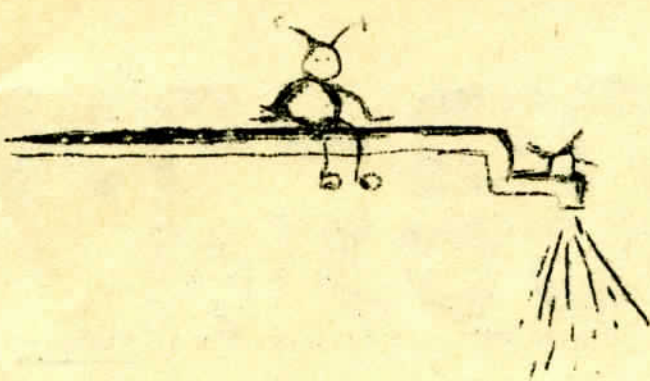
ס. סתום- לא כהכרח ביוב, לפעמים גם הירברבים.

ע. עבודה בית- לא קשור לבית ספר אלא: HOUSE JOBS

פ. "פלנג'ר"-כלי עבודה, שמוציא אותנו מהבוץ, ואח הבוץ מהכיוב.

המשך בעמוד הבא..

המשך

- צ. 1. צינור ארוך ומתפחל
- 2. צרעת מחלה שמקבלים בביוב.

ק. קקי, נמצא בכל פעוסון במזק!

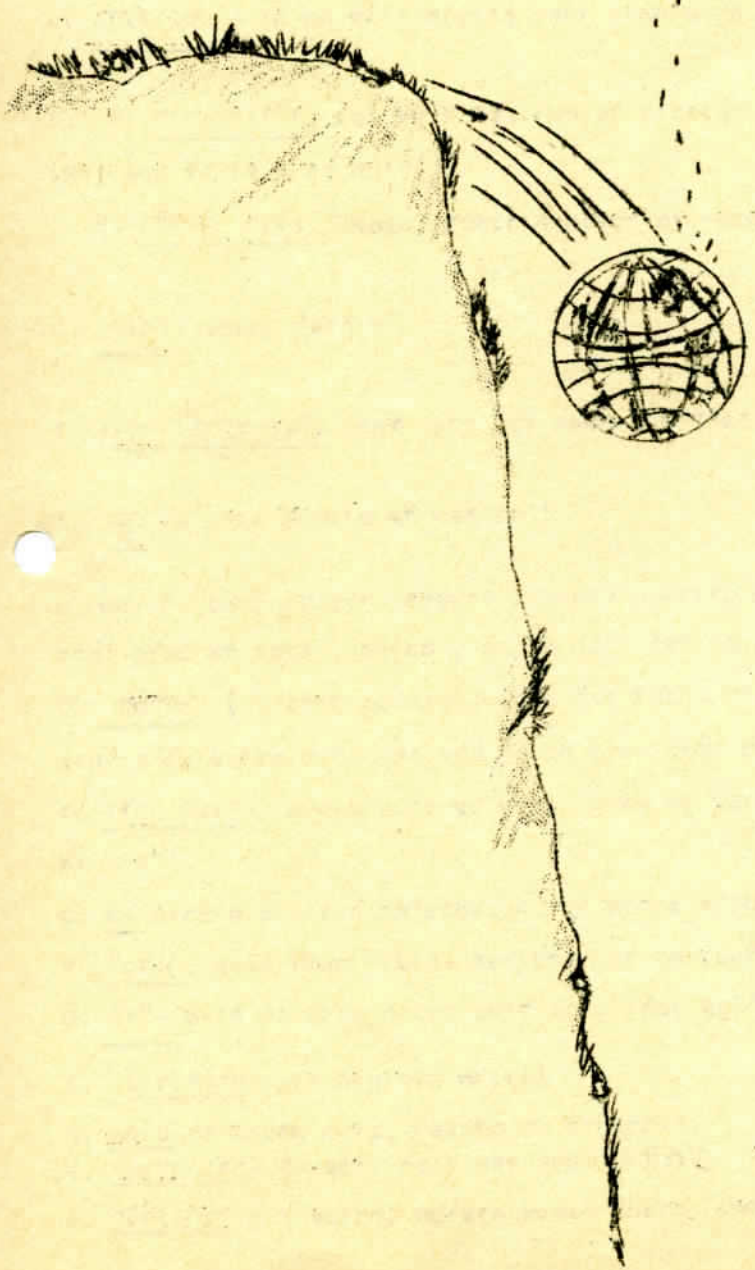
ר. רימונד סולמון זה שדחף אותנו לביוב

ש. - שרשים - **SHIT**

ת. אחרון חביב ולא נשכח: תירס: הפרשת האדם היחידה שנשארת שלמה!!

תס, אסף וג'ורא.

אדישות אוכלת

בני אדם אדישים
 התעוררו!!
 ישנם כאן חיים
 המחכים רק לכם
 והם כל כך יפים
 אז אל תעצמו עיניים
 אל כל ההרס, המלחמות והפשעים
 אל חשבו בחיבוק ידיים
 קומו, תסלקו את שחיסות הדמים.
 או שחשבו לכם כך
 בשקט,
 בקור רוח,
 ותחכו שמשוה אחד לא יגיע
 יבוא ויעשה את שלכם
 כשאתם רוצים לנוח,
 ובנתיים העולם יחדדר
 כמו אבן שנופלת
 מראש הצוק
 נופלת ונופלת.
 וחמשיך ליפול,
 כי אף אחד
 לא יעצור אותה.
 זה קשה מדי
 ואנחנו אדישים
 אז זה במילא לא כדאי.

LONDON IS BURNING

-7-

השעה 12.48 לפנות בוקר. ארנה מקפצת בקלילות במעלה המדרגות החלולות המובילות-

לחדרה, הנמצא ברובע האפל של שכונת הכדורסל אשר בפרברי כפר הנשיא. אותות עשן מחשידים נראים דולפים דרך חור המנעול, אך ארנה לא שחה ליבה למתרחש. אך שניות מעטות לאחר מכן החלו ההתרחשויות להתגלגל במהירות מדהימה: היא פותחת את הדלת בפהוק רחב ולפתע נחקלת במסך עשן אטום המחניק את נשימתה. ומפריחה את נשמתה מקרבה, וריח איוס אופף את החדר (אה! אביטל החלה לעשן סוף סוף) היא מבצעת עוד צעד לעבר היעד, ומדליקה את האור-

שום דבר לא עוזר! אנחות צרודות ומבוקעות נשמעות מכיוון המיטה של אביטל, (מה היא עושה עכשיו?!?) (חשבתי שאמיר נסע אתמול!) אך במישוש מהיר של מיטת חברתה,, (בחקווה- למצוא גם משהוא בשבילה) מתברר לארנה שרק גופה אחת שוכבת בין המצעים העשנים. האינסטינקטים המהירים של ארנה, שפוחחו במכין "בית החינוך המסותף" - הצילו את המצב. והיא זינקה על הגופה, בנסיון לבצע הנשמה מפה לפה (אוי! זה לא רפה!) - הגופה זעה ולבסוף קמה בנסיון למנוע מהחוקף האלמוני את זממו-אה! זה את, אוי ארנה!

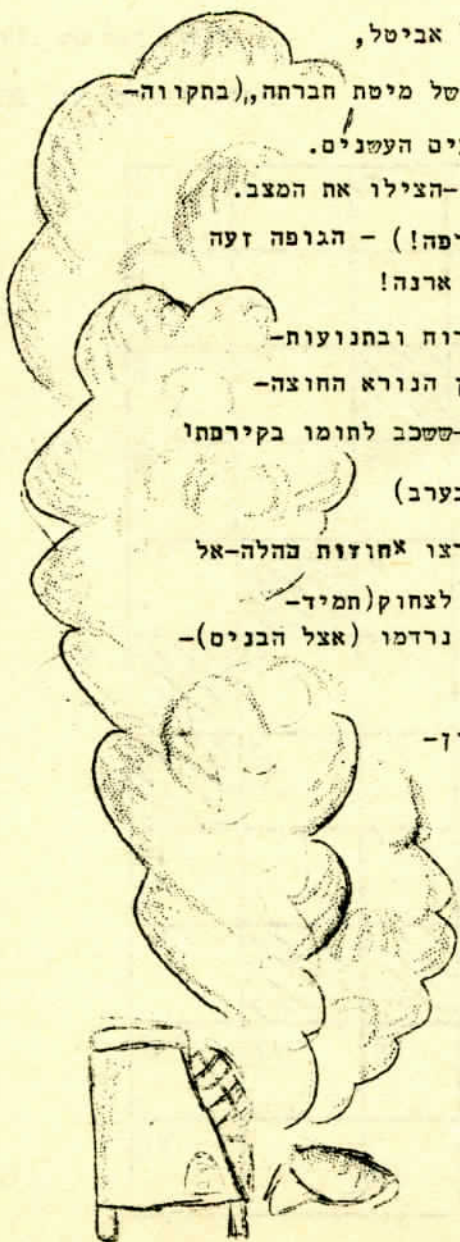
איזה ריח, מה עשית?! מה אכלת! - בירור קצר. ושנהיך מזנקות בקור-רוח ובחננועות-אחידות. (כמו בסרטים) אל החלונות ומשיבות ביד היז הענוגות, את העשן הנורא החוצה-לאחר שפיזרו קצה את מסך העשן- רואות המה את הגורם- אודי-תיק חמים-ששכב לחומו בקירפח הקרובה מאד של התנור, והם העלו להנאתם עשן- (חבל שהמחברות הוצאו בערב) עצבי הן המעורערים בלאו הכי החזיקו מעמד עד ש: הוציאו את התיק, רצו אחוזות בהלה-אל חדר השכנים המסכנים (אנחנו) העירוס בצווחות, בלי לדעה אם לבכוח או לצחוק (חמיד- איוס לסמוע אותן, אבל עדיף שיבבו!) ואז הן נשברו ובלב כבד (20ק"ג) נרדמו (אצל הבנים)- ואז התגשם חלומן- (מה סארנה חלמה, כשהגיעה לחדר)

למחרת, כשזרחה השמש על לוח המודעות נראתה שם הודעת מחאה בזו הלשון-
" המיזבלה חונקת אותנו! אנו רוצים תנאים הולמים"
(מלשון "הלם") וכנראה שהכותב האלמוני היה יוחנן!!.

ניר פ.

מקוריה המידע (שסולף קצת)

הן שחי הגיבורות (פחדניות) הסיפור:אביטל וארנה!.

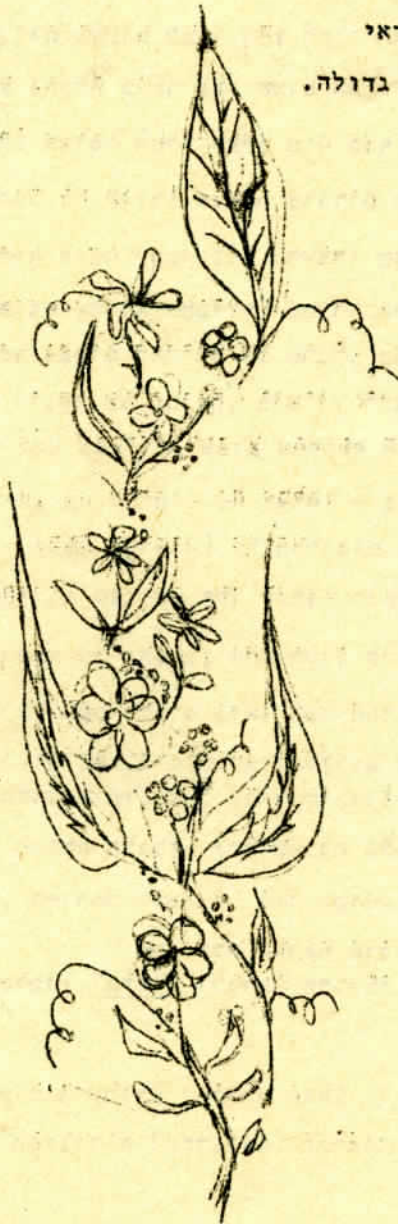

מאוזן

1. כנוי לילד הלומד בביח ספר
6. אורון בלי א'
8. ההפך מ"ילש".
8. ערומים על רגלהן
- 11 גדל במדבר
12. בבקשה
13. אחר
14. המים יוצאים ב...
15. מילה הסכמה
17. שם שני לשושנה.
20. רך שבוכים ממנו.

מאונך

1. בעל מרץ וכו...
2. פרח מוגן ויפה
3. לא מחוק
4. שני ימים
5. אחד מ12 השבטים.
9. לפתע
10. מילה שניה לראי
12. ציפור סורפת גדולה.
14. חרק מרגיז
15. חיה סורפת
18. שליח מהיר.
19. עלוב.

קהל אחיה!

	5	4	3	2	1
					6
					7
	10		9		8
			11		
				12	
				13	
					14
	16	15			
			19	18	17
					20